

مطالعه سیتوکاسونومی برخی گونه‌های جنس میخک در حوزه خراسان رضوی *Dianthus L.*

آذرنوش جعفری^۱، محمد فارسی^{۲*}، مریم بهروزیان^۱

۱. گروه زیست‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

۲. گروه بیوتکنولوژی، دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

چکیده

جنس *Dianthus* متعلق به تیره Caryophyllaceae دارای بیش از ۳۰۰ گونه در جهان می‌باشد. این جنس به لحاظ داشتن گونه‌های زیستی، تفاوت در سطح پلوئیدی و تنوع در فرم، شکل و اندازه گل حائز اهمیت می‌باشد. این جنس در خراسان رضوی دارای دو گونه اندمیک به نام‌های *D. crinitus* و *D. polylepis*, *D. binaludensis* و گونه *D. crinitus* می‌باشد. به منظور بررسی کاریوتیپ، مطالعه بر روی نه جمعیت از این سه گونه در استان خراسان رضوی صورت گرفت. تعداد کروموزوم پایه برای *Dianthus* X= 15 گزارش شده است. سطح پلوئیدی برای *D. polylepis*, *D. binaludensis* دیپلوئید (2n=30) و *D. crinitus* تترابلوئید (2n=60) بدست آمد. در تحقیق حاضر، برای اولین بار در ایران، کاریوتیپ سه گونه *Dianthus crinitus* تهییه و با مشخصات مورفولوژی مقایسه شده است.

کلمات کلیدی: میخک، کاریولوژی، سطح پلوئیدی، خراسان رضوی

مقدمه

مطالعات کاریولوژی نیز بر روی جمعیت‌های از *Dianthus* بخش *Dianthus nardiformis* Jon ka *Plumaria* و گونه‌های *Dianthus spiculifolius* Schur و *Dianthus* صورت گرفته است (Weiss, 2002; Ioni, 2003). جدول ۱ سطح پلوئیدی گونه‌های *Dianthus* در قاره اروپا را نشان می‌دهد. در تحقیق حاضر، بررسی مشخصات کاریولوژی جنس *Dianthus* در استان خراسان رضوی برای اولین بار انجام گرفته است. هدف از این تحقیق، مطالعه کاریوتیپ گونه‌های موجود و تعیین روابط خویشاوندی بین مشخصات مورفولوژی و داده‌های سیتوکاسونومی می‌باشد. بر این اساس، ایدیوگرام کروموزوم‌های سوماتیک و جزئیات کاریوتیپی برای گونه‌های *D. crinitus* و *D. polylepis* و *D. binaludensis* تهییه گردید.

جنس *Dianthus L.* متعلق به تیره Caryophyllaceae از طایفه Silenoideae می‌باشد (Engler, 1887). بیش از ۳۰۰ گونه *Dianthus* در کل دنیا معروف شده است (Galbally & Galbally 1997; Jurgens et al. 2003a) که از این میان ۳۰ گونه در ایران (Rechinger, 1986) و چهار گونه در استان خراسان رضوی واقع در شمال شرق ایران، رویش دارند. این گونه‌ها شامل *D. crinitus* Sm., *D. binaludensis* Rech. f. و *D. orientalis* Adams و *D. polylepis* Bienert ex Boiss. بخش *Fimbriati* می‌باشند (Rechinger, 1988). مطالعه مورفولوژی قبلی بر روی این جنس، تنوع در ساقه و برگها را نشان می‌دهد (Carine and Shykoff, 2003).

جدول ۱: سابقه مطالعات کاریولوژی روی گونه‌های *Dianthus* در اروپا

References	2n	Species
<i>D. acicularis</i>	Spasskaja & Plaksina (1995); Rohweder (1934)	30, 90
<i>D. arenarius</i> subsp. <i>bohemicus</i>	Kovanda (1984)	60
<i>D. arenarius</i> subsp. <i>borussicus</i>	Carolin (1957); Baksay (1972); Kovanda (1984)	60
<i>D. broteri</i>	Carolin (1957); Coy et al. (1997)	60
<i>D. gallicus</i>	Gairdner in Andersson-Kott? & Gairdner (1931); Rohweder (1934); Blackburn & Morton (1957); Carolin (1957); Blackburn in Tischler (1931); Genčev (1937)	45, 60, 90
<i>D. hungaricus</i> subsp. <i>hungaricus</i>	Uhr'kov? in Majovsk? (1970); Rohweder (1934); Kovanda (1984); Genčev (1937); Baksay (1972); Kmet'ov? in M?jovsk? (1974a); Kovanda (1984); Kmet'ov? (1985)	30, 60, 90
<i>D. lumnitzeri</i>	Puch (1941); Genčev (1937)	30, 60
<i>D. lumnitzeri</i> var. <i>lumnitzeri</i>	Baksay (1972); Kmet'ov? in M?jovsk? (1974a); Kovanda (1984); Kmet'ov? (1985), Weiss et al., this paper	90
<i>D. lumnitzeri</i> var. <i>palaviensis</i>	Kovanda (1982); Kovanda (1982); Kmet'ov? (1985); Weiss et al., this paper	60, 90
<i>D. moravicus</i>	Kovanda (1982, 1984); Kovanda (1982), Weiss et al., this paper	60, 90
<i>D. petraeus</i> s. L.	Rohweder (1934); Genčev (1937); Carolin (1957); Grif (1965); Petrova in L?ve (1975); Andreev in L?ve (1981); Blackburn in Tischler (1931); Rohweder (1934); Genčev (1937); Carolin (1957); Ishii (1930)	30, 60, 90
<i>D. plumarius</i> subsp. <i>blandus</i>	Weiss et al., this paper; Weiss et al., this paper; Carolin (1957), Weiss et al., this paper	60, 75, 90
<i>D. plumarius</i> subsp. <i>hoppei</i>	Carolin (1957), Weiss et al., this paper	90
<i>D. plumarius</i> subsp. <i>neilreichii</i>	Weiss et al., this paper; Kmet'ov? (1985), Weiss et al., this paper	60, 90
<i>D. regis-stephani</i>	Rohweder (1934); Genčev (1937); Borhidi (1968); Carolin (1957); Baksay (1972)	60, 90
<i>D. spiculifolius</i>	Rohweder (1934); Genčev (1937); Borhidi (1968)	60, 90

صورت گیرد. پس از شستشو با آب مقطر، ریشه‌ها به مدت ۲ تا ۳ ساعت در محلول رنگ‌آمیزی استواورسین قرار داده شد و برای مشاهده بر روی لام قرار گرفت. سرانجام با پخش کردن سلول‌ها در اسید استیک ۴۵ درصد، کروموزوم‌ها در درشت‌نمایی ۱۰۰۰ مطالعه گردید و در صورت مناسب بودن از سلول‌ها عکس‌برداری شد (Krahulcova, 2003). تعداد کروموزوم‌ها شمارش و به کمک نرم‌افزار Image Tool طول و قطر کروموزوم، بازوی بلند و کوتاه کروموزوم‌ها اندازه‌گیری و ثبت گردید. بر اساس ترمینولوژی لوان و همکاران (Levan Forni-Martin et al. 1964) شرح داده شده و شکل کلی (Stebbins 1971) و تقارن کاریوتیپ نیز با استفاده از سیستم طرفه استبینز (Verma, 1980) و نسبت بلندترین کروموزوم به کوتاهترین کروموزوم تعیین شد.

مواد و روش
نمونه‌های کامل گیاهی همراه با بذرشان از جنس *Dianthus* از ۹ منطقه در استان خراسان رضوی جمع‌آوری شدند (جدول ۲). گونه‌های مورد مطالعه بعد از شناسایی در هریاریوم دانشگاه آزاد اسلامی مشهد (IAUM) و هریاریوم دانشگاه فردوسی مشهد (FUMH) نگهداری شدند. جهت مطالعه کاریولوژی، بذرهای جمع‌آوری شده تحت تیمار سرما به مدت ۲۴ ساعت قرار گرفتند و به مدت ۴ الی ۷ روز در دمای ۲۳ تا ۲۵ درجه سانتیگراد جوانه زدند، ریشه‌های جدا شده، با ماده -۸-هیدروکسی کینولئین ۰/۰۰۲ مولار به مدت ۳ تا ۴ ساعت پیش تیمار شد. سپس با محلول اسید استیک گلاسیال و اتانول به نسبت (۱:۳) به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۲ تا ۳ درجه سانتیگراد تثبیت گردید. بدنبال آن ریشه‌ها با محلول اسید کلریدریک ۱N در حمام آب گرم ۶۰ درجه سانتیگراد به مدت ۵ تا ۸ دقیقه حرارت داده شد تا هیدرولیز

نتایج

۷۰ درصد کروموزوم متاستریک بود (شکل ۱و.۲c، ۵c). هر دو جمعیت در کلاس ۲A قرار گرفتند. در جمعیت تربت حیدریه دیپلوئید مشاهده شد و فرمول کاریوتیپ به صورت $66/65\text{ (}11M+2m+2sm\text{)}$ و $66/65\text{ (}11M+1m+2sm+1st\text{)}$ دو جمعیت در کلاس ۲B قرار گرفت. (شکل ۱و.۲b، ۵b). این جمعیت در کلاس ۲B var. *turcomanicus* *D. crinitus* به صورت تترابلوئید ($2n=60$) تعیین گردید. در جمعیت سررود، فرمول کاریوتیپ به صورت $(25M+3m+1sm+1st)$ و در $83/83\text{ (}25M+4m+3sm+1st\text{)}$ درصد کروموزوم متاستریک بود (شکل ۱و.۳a). در کلاس ۲A قرار گرفت. فرمول کاریوتیپ برای جمعیت مغان و ارداک به ترتیب $(22M+6m+1sm)$ و $76/76\text{ (}20M+8m+2sm\text{)}$ درصد کروموزوم متاستریک و $66/66\text{ (}12M+1m+2sm\text{)}$ درصد کروموزوم متاستریک بود (شکل ۱و.۳b، ۴c و ۶b، ۶c). این دو جمعیت در کلاس ۲B قرار گرفتند.

همچنین طول کل کروماتین، اندازه بلندترین و کوتاهترین کروموزومها در جدول ۲ نشان داده شده است. در این بررسی جمعیت ارداک از گونه *D. crinitus* var. *turcomanicus* دارای بلندترین طول کروماتین به میزان $183/72\text{ }\mu M$ و جمعیت فریمان از گونه *D. polylepis* کمترین طول کروماتین به میزان $71/68\text{ }\mu M$ را دارا بود.

تعداد کروموزوم‌های سوماتیک و جزئیات کاریوتیپی گونه‌های مورد مطالعه *Dianthus* در جدول ۲ نشان داده شده است. طبق این بررسی‌ها، *D. binaludensis* (جمعیت مغان) به صورت دیپلوئید ($2n=30$) با فرمول کاریوتیپ $(7M+4m+3sm+1st)$ متاستریک بود (شکل ۱و.۴a، ۱a). جمعیت بوژان از این گونه با سطح پلوئیدی مشابه ($2n=30$) و با فرمول کاریوتیپ $(7M+4m+3sm+1st)$ و $50/50\text{ (}7M+4m+3sm+1st\text{)}$ درصد کروموزوم متاستریک را نشان داد (شکل ۱و.۴b، ۱b). همچنین جمعیت زشک به صورت دیپلوئید و با فرمول کاریوتیپ $(12M+1m+2sm)$ و $80/80\text{ (}10M+4m+1sm\text{)}$ درصد کروموزوم متاستریک تقارن بیشتری را نسبت به جمعیت بوژان دارا بود (شکل ۱و.۴c، ۱c). کلیه جمعیت‌های این گونه طبق جدول دو طرفه استینیز در کلاس ۲A قرار گرفتند. گونه *D. polylepis* (جمعیت کارده) نیز به صورت دیپلوئید تعیین شد و با فرمول کاریوتیپ $(10M+4m+1sm)$ و $66/65\text{ (}10M+4m+1sm\text{)}$ درصد کروموزوم‌های متاستریک (شکل ۱و.۵a، ۵b) غیرمتقارن‌تر از دو جمعیت دیگر از این گونه بود. در جمعیت فریمان نیز، سطح پلوئیدی به صورت دیپلوئید مشاهده شد و فرمول کاریوتیپ $(11M+3m+1sm)$ و

جدول ۲: محل‌های جمع آوری جمعیت‌های *Dianthus* در حوزه خراسان

شماره جمعیت	گونه‌ها	محل جمع آوری	ارتفاع (m)
۱	خراسان: ارتفاعات مغان بعد از روستای مغان	<i>D. binaludensis</i> Rech. f.	۲۱۵۰
۲	خراسان: شبی شمالی کوههای بوژان	<i>D. binaludensis</i> Rech. f.	۱۸۰۰
۳	خراسان: کوههای بین کنگ و زشک	<i>D. binaludensis</i> Rech. f.	۲۰۰۰
۴	خراسان: کوههای بعد از روستای کارده	<i>D. polylepis</i> Bienert ex Boiss.	۱۴۵۰
۵	خراسان: شمال تربت حیدریه، تنگه خماری	<i>D. polylepis</i> Bienert ex Boiss.	۱۶۵۰
۶	خراسان: فریمان، کوههای کنار سد	<i>D. polylepis</i> Bienert ex Boiss.	۱۷۰۰
۷	خراسان: جاده کلات به سمت ارتكند، ارتفاعات ابتدای باگات سررود	<i>D. crinitus</i> Sm. var. <i>turcamanicus</i>	۱۳۶۰
۸	خراسان: ارتفاعات مغان بعد از روستای مغان	<i>D. crinitus</i> Sm. var. <i>turcamanicus</i>	۱۹۰۰
۹	خراسان: شمال غربی مشهد، کوههای کنار رودخانه ارداک	<i>D. crinitus</i> Sm. var. <i>turcamanicus</i>	۱۴۵۰

جدول ۳: جزئیات کاریوتیپ جمعیت‌های مورد مطالعه *Dianthus*

شماره جمعیت	TL	S میکرون	L میکرون	T(L/S)	T.V	D.R.L	S%	TF%	2n	فرمول استینز	K.F.
۱	۷۶/۱۶	۴۳/۷۸	۴۸/۶۸	۱/۶۶	۶۷۰/۸۵	۱/۶۷	۶۰	۴۳/۶۹	۳۰	2A	(۱۱M+۱m+۲sm+۱st)
۲	۷۶/۴۸	۳۶/۸۷	۸۰/۷۶	۱/۶۶	۴۰۰/۶۵	۱/۶۷	۶۰	۴۰/۱۶	۳۰	2A	(۷M+۴m+۳sm+۱st)
۳	۷۶/۱۶	۴۶/۹۹	۵۲/۸۳	۱/۶۶	۷۶۰/۷۷	۱/۶۷	۶۰	۴۵/۷۹	۳۰	2A	(۱۲M+۱m+۲sm)
۴	۶۹/۱۲	۲۸/۲۳	۶۰/۴۱	۱/۶۶	۵۶۱/۵۸	۱/۶۷	۶۰	۴۳/۹۸	۳۰	2A	(۱۰M+۴m+۱sm)
۵	۹۵/۳۶	۷۲/۳۰	۷۶/۴۵	۱/۶۶	۸۵۴/۵۲	۴/۰۲	۵۰	۴۴/۹۶	۳۰	2B	(۱۱M+۲m+۲sm)
۶	۷۱/۶۸	۸۸/۳۴	۹۲/۴۱	۱/۳۳	۶۶۲/۵۶	۰/۹۲	۷۵	۴۵/۰۸	۳۰	2A	(۱۱M+۳m+۱sm)
۷	۱۴۴/۶۴	۴۰/۳۰	۷۲/۳۸	۱/۶۶	۸۸۸/۵۷	۰/۸۲	۵۰	۴۷/۹۲	۶۰	2A	(۲۵M+۳m+۱sm+۱st)
۸	۱۶۴/۸۰	۱۶/۵۲	۸۸/۴۲	۱/۶۶	۱۰۴۴/۴۶	۰/۷۳	۵۰	۴۶/۶۰	۶۰	2B	(۲۳M+۶m+۱sm)
۹	۱۸۳/۷۲	۳۲/۳۲	۸۰/۳۸	۱/۵	۱۴۵۴/۷۹	۱/۳۹	۳۳	۴۵/۴۶	۶۰	2B	(۲۰M+۸m+۲sm)

TL = مجموع طول کروموزم S = کوتاهترین کروموزم L = بلندترین کروموزم.

L/S = طول بلندترین به کوتاهترین کروموزم TV = مجموع حجم کروموزمها.

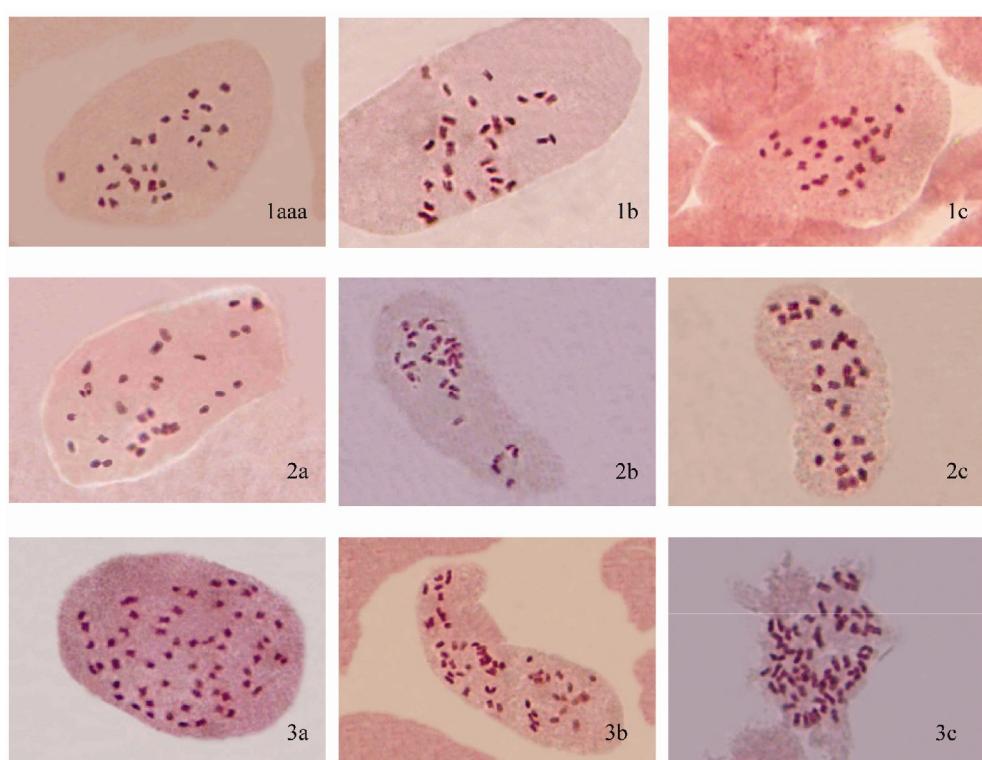
D.R.L = اختلاف دامنه طول نسبی کروموزم S% = طول نسبی کوتاهترین کروموزم

TF% = درصد شکل کلی کاریوتایپ

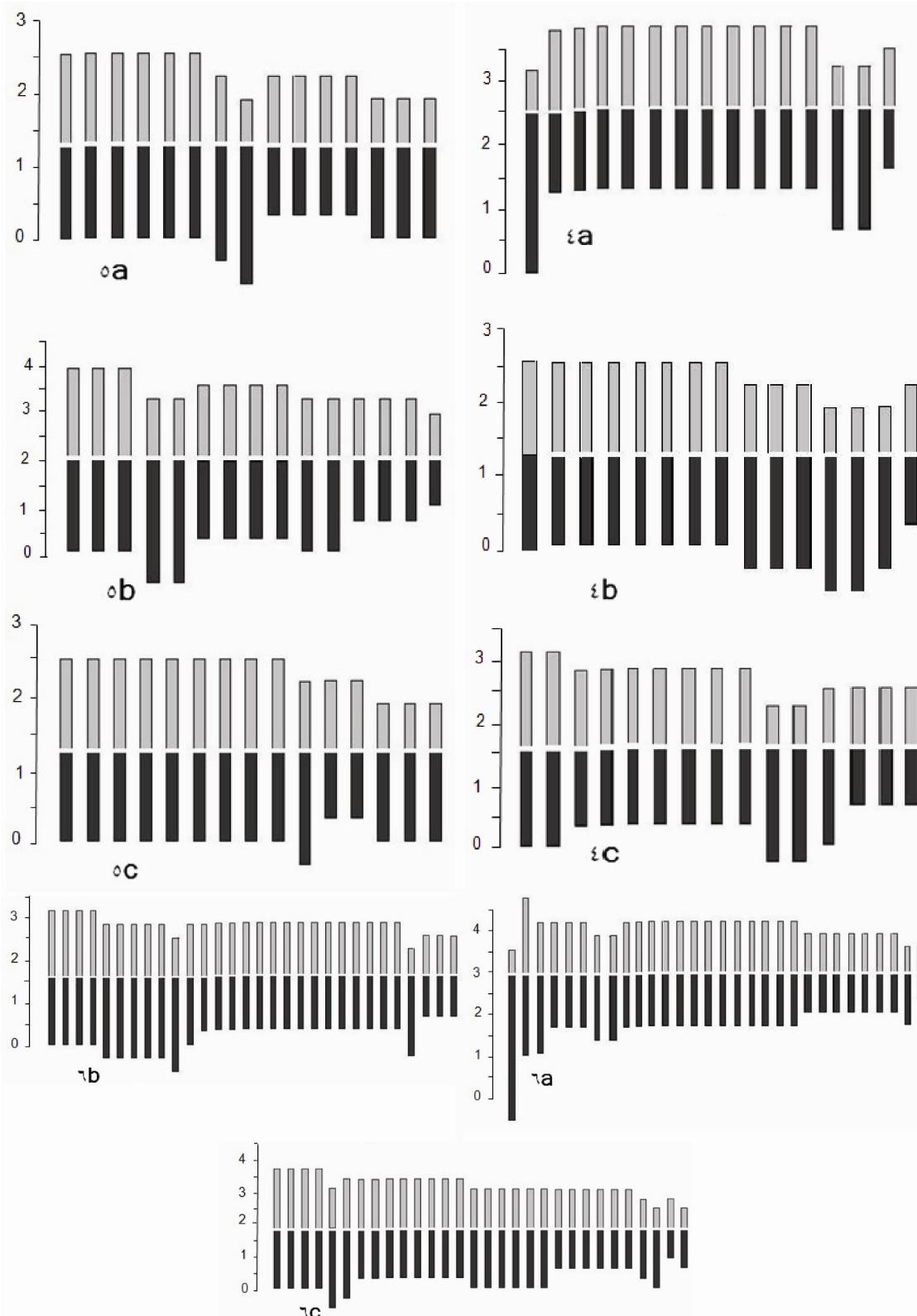
گونه ۱- جمعیت مغان، ۲- جمعیت بوژان، ۳- جمعیت زشك.

گونه ۴- جمعیت کارده، ۵- جمعیت تربت، ۶- جمعیت فریمان.

گونه ۷- جمعیت سررود، ۸- جمعیت مغان و ۹- جمعیت اردک.

شکل ۱: ۱a: جمعیت مغان، ۱b: جمعیت بوژان، ۱c: جمعیت زشك، (۲n = ۳۰)، ۲a: جمعیت کارده، ۲b: جمعیت تربت، ۲c: جمعیت فریمان (۲n = ۳۰)، ۳a: جمعیت سررود، ۳b: جمعیت مغان، ۳c: جمعیت اردک (۲n = ۶۰).

شکل ۲: ایدیوگرام کروموزوم‌های گونه *D. crinitus* var. *turcomanicus*

۴a: جمعیت معان، ۴b: جمعیت بورزان، ۴c: جمعیت رشک ($2n=30$)؛ ۵a: جمعیت کارد، ۵b: جمعیت تربت، ۵c: جمعیت فریمان ($2n=30$)؛ ۶a: جمعیت سرورد، ۶b: جمعیت معان، ۶c: جمعیت ارداق ($2n=60$)

بحث

طبق نتایج حاصل از گروه‌بندی کاریوتیپ گونه‌ها مطابق با روش استینز جمعیت‌ها در دو گروه ۲B و ۲A قرار می‌گیرند. در کل می‌توان گفت که اغلب کاریوتیپ‌های جمعیت سه گونه از این جنس متقارن شدن پیش می‌روند این که کاریوتیپ به سمت نامتقارن شدن پیش می‌روند (Stebbins, 1971). از نظر درجه تکامل گونه‌های این جنس ابتدایی می‌باشد، به طوری که *D. polylepis* به علت متقارن‌تر بودن نسبت به دو گونه دیگر ابتدایی می‌باشد. همچنین از آنجایی که افزایش سطح پلی‌پلوئیدی از نظر تکامل جدیدتر می‌باشد (رحیمی نژاد، ۱۳۸۴)، گونه *D. crinitus* به علت تراپلوبیود شدن نسبت به دو گونه دیگر *D. binaludensis* و *D. polylepis* جدیدتر بوده و گونه *D. polylepis* ابتدایی‌تر می‌باشد. از آنجا که مطالعات قبلی بر روی کاریوتیپ جنس *Dianthus* صورت نگرفته است، نتایج مشابهی برای سایر جنس‌های هم خانواده *Dianthus* بدست آمده است که از جمله آن بررسی کاریوتیپ ۱۹ جمعیت از پنج گونه *Silene* L. در ایران می‌باشد و سطح پلوبیودی به صورت دیپلوبیود ($2n=24$) و تراپلوبیود ($2n=48$) بدست آمده و درصد TF در محدوده ۳۹-۴۲% و تمام کروموزوم‌های این پنج گونه به صورت متاستریک و ساب متاستریک و در کلاس ۱A، ۲A و ۱B بوده است (Sheidai et al., 2008). همچنین آنالیز کاریولوژی دو گونه اندمیک از جنس *Silene* و گونه *S. behen* L. در ترکیه نشان می‌دهد که هر سه گونه دیپلوبیود ($2n=24$) بوده و کروموزوم‌های آنها به صورت متاستریک و ساب متاستریک بوده که نشان دهنده متقارن بودن کروموزوم‌ها می‌باشد (Martin et al., 2008). نتایج حاصل از شمارش کروموزومی و مطالعه کاریولوژی بر روی گروه پلی‌پلوئید از جنس *Cerastium* چند ساله نشان می‌دهد که سطح پلوبیودی به صورت دیپلوبیود ($2n=36$)، تراپلوبیود ($2n=72$)، هگزاپلوبیود ($2n=108$) و اکتاپلوبیود ($2n=144$) بوده و کروموزوم‌ها به صورت متاستریک، ساب متاستریک و ساب تلوستریک می‌باشند (Boscaiu et al., 1999). از طرف دیگر، مطالعات مورفولوژیکی قبلی روی این جنس تنوع در

X=15 *Dianthus* می‌باشد. با توجه به مطالعات قبلی توسط Weiss که بر روی جمعیت‌های جنس *Dianthus* از بخش *plumaria* انجام گرفته، سیتوتاپیپ در گونه *D. nardiformis* Jan ka به صورت *D. nardiformis* دیپلوبیود، تراپلوبیود و هگزاپلوبیود می‌باشد (Weiss, 2002). *D. spiculifolius* Ioni دیپلوبیود و تراپلوبیود را برای دو گونه *Ioni* و *Dianthus nardiformis* Jon ka Schur (et al., 2003) گزارش کرد. همچنین مطالعاتی توسط موسل و مولبرگ بر روی دو گونه *D. superbus* L. و *D. gallicus* Pers. انجام گرفت و دو سطح پلوبیودی به صورت تراپلوبیود و هگزاپلوبیود Meusel and Mühlberg, 1978 برای این دو گونه تعیین شد. طبق نتایج کاریولوژی در این مطالعه، کلیه جمعیت‌های *D. polylepis* و *D. binaludensis* به صورت *D. crinitus* var. دیپلوبیود بوده، در حالی که جمعیت‌های *D. turcomanicus* به صورت تراپلوبیود تعیین شد. مقایسه کاریوتیپ در بین گونه‌های یک جنس و یا جمعیت‌های یک گونه از طریق مقایسه تقارن آنها انجام می‌شود (Stebbins, 1971). لذا در بررسی حاضر مقایسه درصد TF بین جمعیت همه گونه‌ها نشان می‌دهد که در گونه *D. binaludensis* بیشترین درصد TF متعلق به جمعیت زشك با مقدار ۴۵/۷۹ می‌باشد و کمترین درصد در جمعیت بوژان با مقدار ۴۰/۱۶۷ است. با توجه به اینکه هرچه درصد TF کمتر می‌باشد، کاریوتیپ مربوطه نامتقارن است. لذا جمعیت بوژان نامتقارن‌تر و جمعت زشك متقارن‌تر می‌باشد. در مورد جمعیت‌های گونه *D. polylepis* نیز کمترین درصد TF متعلق به جمعیت کاردہ با مقدار ۴۳/۹۸ و نامتقارن‌تر و بیشترین درصد TF متعلق به جمعیت فریمان با مقدار ۴۵/۰۸۹ می‌باشد که متقارن‌تر از دو جمعیت دیگر است. درصد TF نیز در بین جمعیت‌های گونه *D. crinitus* نشان می‌دهد که جمعیت سررود با درصد ۴۶/۹۲ TF بیشترین تقارن و جمعیت اراداک با مقدار ۴۵/۴۶ کمترین تقارن را داراست.

منابع

رحیمی نژاد، محمد رضا. (۱۳۸۴). سیستماتیک گیاهی (اصول و روش‌های رده‌بندی). ویراست دوم. انتشارات دانشگاه اصفهان.

Bocaiu, M., Vicente, O. and Ehrendorfer, F. (1999). Chromosome numbers, karyotypes and nuclear DNA contents from perennial polyploid groups of *Cerastium* (*Caryophyllaceae*). *Plant Systematics and Evolution*, 218:13-21.

Carine, L. and J. A. Shykoff. (2003). Out crossing rates in the gynomonoecious-gynodioecious species *Dianthus sylvesteris* (*Caryophyllaceae*). *American. J. Bot.* 90:579-585.

Engler, A. (1887). *Caryophyllaceae*. In: *Natural plant family*, Engler,A. and K. Prantl. (Eds.). Leipzig, 2(5): 10-91. (In German).

Forni- Martins, E.R., M. Franchi-Tanibata and A. Cardelli-de Lucena. (1994). Karyotypes of species of *Sesbania* Scop. *Cytologia* 59:13-18. scielo.br/scielo.php?script=sci_arttext

Galbally, J. and Galbally, E. (1997). Carnations and pinks for garden and greenhouses. Timber Press, Portland, Oregon, USA. pp 1-310.

Ioni, I., Bara., Rodica and Rugina. (2003). The chromosomal number for rare species from Romania.

Jurgens, A.; Witt, T. and Gottsberger, G. (2003a). Flower scent composition in *Dianthus* and *Saponaria* species. *Biochemical Systematics and Ecology*, 31: 345-357.

Krahulkova, A. (2003). Chromosomes number in selected monocotyledons (*Czech Republic*). Perslia. Praha. 79: 97-113.

Levan, A., K. Fredga and A. Sandberg. (1964). Nomenclature of centromeric position of chromosomes. *Hereditas*. 52:201-220.

Martin,E., Duran, A., Dinc, M. and Ozturk, M. (2008). Karyotype Analysis of *Silene salsuginea* Hub.-Mor. and *Silene doganii*A.Duran & Y. Menemen Local Endemic to for Turkey. *Biological Sciences*, 2 (3): 65-68.

میزان کرک روی ساقه و برگها، اندازه، شکل و رنگ برگها، گلبرگ‌ها و کاسه گل را تایید می‌کند. به عبارت دیگر، مشخصات گونه‌ها در این جنس از یک جمعیت به جمعیت دیگر تغییر می‌یابد (Carine and Shykoff, 2003) در مطالعه حاضر، گونه‌های *D. polylepis* و *D. binaludensis* با داشتن سطح پلوئیدی یکسان، زیستگاه مشابه، رنگ، اندازه و شکل گل‌های مشابه، از لحاظ مورفولوژیکی به هم نزدیکتر هستند. همچنین این دو گونه دارای فرم بوته‌ای-پسته‌ای، گلبرگ‌های سفید تا ارغوانی، غلاف برگ فلسی، بدون رگه و برگ‌های فلسی می‌باشند و هر دو در شیب‌های شمالی کوه‌های سنگی و در ارتفاع یکسان رشد می‌یابند. گونه *D. crinitus* var. *turcomanicus* نسبت به دو گونه دیگر به علت داشتن سطح تراپلوبیتید، فرم بوته‌ای، گلبرگ سفید و غلاف غشایی - علفی با رگه متفاوت می‌باشد. همچنین این گونه به واریته‌های مختلف تقسیم‌بندی می‌گردد. برخلاف تنوع در مشخصات مورفولوژی، اشکال کروموزوم‌ها اغلب متقارن و یکسان هستند و روابط خویشاوندی بین اشکال کروموزوم‌ها و یافته‌های مورفولوژی وجود ندارد.

نتیجه‌گیری نهایی

با توجه به اینکه مطالعه سیتوتاکسونومی بر روی *Dianthus* در ایران هنوز صورت نگرفته است، تحقیق حاضر به بررسی سطح پلوئیدی و تهیه کاریوتیپ برای سه گونه *D. polylepis* Bienert ex Boiss *D. crinitus* Sm. p.p و *D. binaludensis* Rech. f, در خراسان رضوی پرداخته است که با توجه به نتایج حاصل، سطح پلوئیدی برای گونه *D. crinitus* به صورت تراپلوبیتید ($2n=60$) و دو گونه *D. polylepis* و *D. binaludensis* به صورت دیپلوبیتید ($2n=30$) بدست آمد و مشخصات کاریولوژی برای نه جمعیت از این گونه‌ها تهیه و با صفات مورفولوژی گونه‌ها مقایسه گردید.

number reports in *Silene* L. species (Sect. Lasiostemones, Caryophyllaceae). *Acta Biologica Szegediensis*, 52(2):313-319.

Stebbins, G. L. (1971). Chromosomal evolution in higher plants. 1st ed. London. Edward Arnold Publisher.

Verma, B.N. (1980). Karyotype analysis in three species *Rhizoclonium* Kutze. *Cytologia*. 45:433-440.

Weiss, H., Ch. Dobes., G. M. Schneewiess and J. Griemler. (2002). Occurrence of Tetraploid and Hexaploid Cytotypes between and within Populations in *Dianthus* Sect. *Plumaria* (Caryophyllaceae). *New Phytologist*, 156: 85-94. DOI: 10.1046/j.1469114-8137.2002.00500.x(p 85-94).

Martin,E., Duran, A., Dinc, M. and Ozturk, M. (2008). Karyotype Analysis of *Silene behen* L. (Caryophyllaceae). *Biological Sciences*, 2 (1): 13-15.

Meusel, H. and Mühlberg, H. (1978). Unterfamilie Silenoideae (Lindl.) A. Br. In: Rechinger KH Gustav Hegi, *Illustrierte Flora von Mitteleuropa*, 2te Aufl. Berlin and Hamburg, Germany: Paul Parey, 947-1182.

Rechinger K. K.(1986). *Dianthus* (Caryophyllaceae). In: *Flora Iranica*, Rechinger, K; K. Persson: P.Wedelbo (eds). 163:128-188.

Persson and P. Wendelbo, (Eds.). Akademie druck. U. Verlagsanstalt. Graz.Austri, 163: 128-188. ISBN: 3- 201- 00728.

Sheidai, M., Nikoo, M. and Gholipour, A. (2008). Cytogenetic variability and new chromosome

The cytotaxonomic study on some of *Dianthus* species in Khorassan Razavi Provience

Jafari, A¹., Farsi, M²., Behrozian, M¹.

1. Dep. Of Biology, Faculty of Science Islamic Azad University, Mashhad Baranch, Mashhad
2. Dep. Of Biology, Faculty of Agricultural Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

Abstract

The genus *Dianthus* belongs to Caryophyllaceae family encompasses over 300 species in the world. The genus importance is mainly because of its ornamental species, the different in polidy level and varaiton form, shape and flower size. Three wild species of this genus has been reported in Khorasan Razavi province ie. *D. binaludensis*, *D. polylepis* (endemic for Iran) and *D. crinitus*. In order to investigation of *Dianthus* karyotype, a study was carried out on nine populations of the mentioned species in Khorassan Razavi Provience. The basic chromosome number of *Dianthus* was reported X=15. The level of ploidy in *D. binaludensis* and *D. polylepis* were diploid (2n=30), while such a level was found to be tetrapoloid (2n=60) in *D. crinitus*. In addition, in the present research, for the first time, the karyotype of the three species of *Dianthus* were prepared and compared with the morphological characters.

Key words: *Dianthus* L., Karyology, Poloidy level, Khorassan, Iran